

Knellende zaken

In deze rubriek neemt Reinoud Kroese (Pulito Advies) knellende zaken onder de loep op het gebied van wet- en regelgeving, toezicht, handhaving, personeel, bedrijfsvoering en accommodaties in de kinderopvang. Meer actuele informatie over de door hem behandelde onderwerpen vindt u in zijn weblog op www.kinderopvangtotaal.nl

THEORIE EN PRAKTIJK VAN OUDERCOMMISSIES

Er is nog onduidelijkheid over hoe je als kinderopvangorganisatie met meerdere locaties het beste de ouderparticipatie kunt vormgeven en op welke manier wordt voldaan aan de wettelijke eisen. De wet geeft enige richting. Artikel 1.58 lid 1 Wkcp zegt: *Een houder van een kindercentrum of van een gastouderbureau stelt voor elk door hem geëxploiteerd kindercentrum of gastouderbureau een oudercommissie in die tot taak heeft hem te adviseren over de aangelegenheden, genoemd in artikel 1.60.* Met kindercentrum wordt dus een specifieke locatie bedoeld.

Hoewel de Wet kinderopvang niets zegt over een centrale oudercommissie, is deze bij veel kinderopvangorganisaties opgericht. Dat kan, onder de voorwaarde dat de lokale oudercommissies blijven bestaan. De lokale oudercommissies bepalen elk of zij bepaalde adviesrechten willen overdragen aan de centrale OC. Dat gebeurt door middel van een schriftelijke machtiging, die op ieder moment weer kan worden ingetrokken. Het is verstandig ervoor te zorgen dat de lokale oudercommissies met elkaar afstemmen welke adviesrechten worden gemandateerd, zodat de centrale OC door alle lokale oudercommissies over dezelfde onderwerpen wordt gemachtigd. Maar als op een bepaalde locatie het pedagogische-, voedings- en/of prijsbeleid afwijkt van het algemene beleid, dan blijft het adviesrecht over dat onderwerp bij die lokale oudercommissie liggen.

Iedere lokale oudercommissie moet een eigen OC-reglement hebben (artikel 1.59 lid 1 Wkcp). Wat de werkwijze van de lokale oudercommissie is en voor welke onderwerpen de centrale OC eventueel wordt gemachtigd, staat niet in dit OC-reglement (artikel 1.59 lid 23 Wkcp), maar in het huishoudelijk reglement van de lokale OC. BOinK en de Brancheorganisatie hebben deze zomer aangepaste voorbeeldreglementen voor lokale OC's en huishoudelijke reglementen

opgesteld, plus een nadere uitleg. Wat ontbreekt, is een voorbeeld van een OC-reglement en een huishoudelijk reglement voor de centrale OC. Maar heb je die wel per se nodig? Een wettelijke verplichting is er in ieder geval niet. Blijft dus over de vraag wat handig en werkbaar is. Daarover verschillen de meningen. Sommige grote(re) organisaties zoals Humanitas kiezen expliciet wel voor een reglement voor de centrale OC. Andere opteren ervoor om de afspraken over de centrale OC op te nemen in de huishoudelijke reglementen van de lokale OC's. Een belangrijk aandachtspunt is om ervoor te zorgen dat er tussen houder, OC en centrale OC goede, praktische afspraken worden gemaakt over communicatie. Tot zover hoe het zou moeten.

In de praktijk blijkt dat het vaak enorm veel moeite kost om genoeg leden voor de lokale OC te vinden. Dit beeld wordt bevestigd door een recent onderzoek van Bureau Bartels: op ruim de helft van de bso-locaties in Nederland lukt het ondanks herhaalde wervingsactiviteiten niet, of onvoldoende, om ouders hiervoor te interesseren. Vaak zijn dit kleinere bso-locaties met maximaal twintig of dertig kindplaatsen. Begrijpelijk: ouders werken allemaal, hebben basisschoolkinderen en de actieve ouders geven er vaak de voorkeur aan om op school actief te worden. Als er geen, of onvoldoende OC-leden blijken te zijn, dan resulteert dit in een onvoldoende beoordeling door de toezichthouder. Gemeenten handhaven hierop niet, mits er door de kinderopvangorganisatie aantoonbaar voldoende inspanningen waren gedaan om OC-leden te werven. Zou je denken... Een koppige gemeente in de provincie Utrecht heeft de twijfelachtige premier om hiervoor dwangsommen op te willen leggen. Die heeft bedacht dat de ouders zich dan meteen gaan aanmelden voor de OC. Tip: stuur de factuur maar naar de ouders. Dan komt het allemaal goed. <